

זוהר היומי

זוהר שמות – דף נ"ח ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(ירמיה ט) על מה אבדה הארץ וגו', ויאמר יי' על עזבם את תורת. דהא כל זמנא דישאל ישתדלון באורייתא, אתבר חילא ותוקפא דכל עובדי עבודה זרה, הדא הוא דכתיב ימינה יי' תרעץ אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי הכי הוא, דכל זמנא דקליהון דישאל, אשתמע בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וכו', כמה דתנינא (בראשית כז) הקול קול יעקב, ואי לאו הידים ידי עשו, והא אוקימנא. (שמות טו) וברכ גאונא תהרוס קמיה. ר' חזקיה פתח ואמר, (תהלים י) למה יי' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה, בשעתא דחובי עלמא גרמו, קודשא בריך הוא סליק לעילא לעילא, ובגין נשא צווחין ונחתין דמעין, ולית מאן דישגח עלייהו. מאי טעמא. בגין דאיהו סליק לעילא לעילא, ותשובה אתמנע מנייהו, כדין כתיב, וברכ גאונא תהרוס קמיה.

תרגום לעברית

זהו זה שכתוב, על מה אבדה הארץ וגו', ויאמר ה' על עזבם את תורת. שהרי כל זמן שישאל ישתדלו בתורה, נשבר כח ותקפם של עובדי עבודה זרה, זהו שכתוב ימינה ה' תרעץ אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי כך הוא, שכל זמן שקולם של ישראל נשמע בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וכו', כמו ששנינו (בראשית כז) הקל קול יעקב. ואם לא, אז הידים ידי עשו, והרי בארנו. וברכ גאונא תהרוס קמיה. רבי חזקיה פתח ואמר,

(תהלים י) לָמָּה ה' תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה. בַּשָּׁעָה שֶׁחֲטָאֵי הָעוֹלָם גּוֹרְמִים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וּבְנֵי אָדָם צוֹנְחִים וּמוֹרִידִים דְּמָעוֹת וְאֵין מִי שִׁישְׁגִיחַ עֲלֵיהֶם. מָה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְנִמְנָעַת מֵהֶם תְּשׁוּבָה, וְאֵז כָּתוּב וּבָרַב גְּאוּנָה תִּהְרַס קִמְיָה.

טקסט הזוהר

ר' יצחק אָמַר, הָאֵי קָרָא, בַּשָּׁעָתָא דְּאִתְלַבֵּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּאוּתָא, עַל עֲמֻמָּיָא דִּיתְכַּנְשׁוֹן עֲלֵיהּ, כְּמָה דְּכָתִיב, (תהלים ב) וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ. וְתֵאנָא זְמִינִין אֵינוֹן שְׂבָעִין קְסִטוּרִין מְכַל עֵיבָר, (נ"א עמין) לְאִתְכַּנְשָׁא בְּהָהוּא זְמַנָּא בְּאוּכְלוּסִין דְּכָל עֲלָמָא, וְלִמְעַבְד קֶרְבָּא עַל יְרוּשָׁלַם קִרְתָּא קִדִּישָׁא, וְלִאֲחִידָא עֵיטִין עֲלֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמֵאֵי אֲמַרִי, נוֹקִים עַל פִּטְרוֹנָא בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר עַל עֲמִיָּה, וְעַל הִיכְלֵיהּ.

תרגום לעברית

רבי יצחק אָמַר, פְּסוּק זֶה, בַּשָּׁעָה שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֻאוּהָ עַל הָעַמִּים שִׁיתְכַּנְסוּ עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם ב) וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ. וְלִמְדֵנוּ, עֲתִידִים הֵם שְׂבָעִים שָׁרֵי צְבָאוֹת מְכַל עֵבָר (עמין) לְהִתְכַּנֵּס בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּהִמּוֹנִים מְכַל הָעוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת קֶרֶב עַל יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ, וְלִאֲחֹז עֲצוֹת עַל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמָה אוֹמְרִים? נַעֲמֹד עַל הַפִּטְרוֹן בְּהִתְחַלָּה, וְאַחֲרַיָּה עַל עֲמוֹ וְעַל הִיכְלוֹ.

טקסט הזוהר

כְּדִין זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחִיכָא עֲלֵיהּ. דְּכָתִיב, (תהלים ב) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק יְיָ יִלְעַג לָמוֹ. בְּהָהוּא זְמַנָּא יִלְבֵּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּאוּתָא עֲלֵיהּ, וְיִשְׁיַצִּינוּן מִן עֲלָמָא, כְּמָה דְּכָתִיב, (זכריה יד) וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְיָ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבָאוּ עַל יְרוּשָׁלַם הֵמָּה בְּשָׂרוֹ וְהוּא עוֹמֵד עַל רִגְלָיו.

אז עתיד הקדוש ברוך הוא לצחק עליהם, שכתוב יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו. באותו זמן ילפוש הקדוש ברוך הוא גאונה עליהם, וישמיד אותם מן העולם, ככתוב (זכריה יד) וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגליו.

טקסט הזהר

רבי אבא אמר משמיה דרב ייסא סבא, והכי אמר רבי שמעון, זמין קודשא בריך הוא לאחייא לכל אינון מלכין, דעקו לישראל ולירושלם, לאנדריאנוס, ללופינוס, ונבוכדנצר, ולסנחריב, ולכל שאר מלכי עמין, דחריבו ביתיה, ולשלטא לון כקדמיתא, ויתכנשון עמהון שאר עמין, וזמין קודשא בריך הוא לאתפרעא מנייהו באתגלייא, סחרני ירושלם. הדיא הוא דכתיב, וזאת תהיה המגפה אשר יגף יי' את כל העמים אשר צבאו על ירושלם. אשר יצבאו לא כתיב, אלא אשר צבאו. כדין כתיב, וברב גאונה תהרוס קמיה, ודא לזמנא דאתא משיחא, כתיב, ושירתא דא שירתא דעלמין היא. (שמות טו) וברוח אפיה נערמו מים, בההוא זמנא. ובגין כה אית בההוא זמנא, ולזמנא דמלכא משיחא, ולזמנא דגוג ומגוג. נצבו כמו נד, לזמנא דעלמא דאתי, דאיהו חדוותא דכל עלמין. (שמות טו) אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל. אמר אויב, דא ההוא מנא רברבא על מצראי, בשעתא דאתיהיב ליה שלטנותא על ישראל, חשיב דישיציון תחות שלטניה. אלא דדכר קודשא בריך הוא טורי עלמא, דהו מגינן עליהו. ולא תימא דא בלחודוי, אלא כל אינון רברבין דממנן על כל עובדי עבודת כוכבים ומזלות, וכד אתיהיב להו רשותא ושלטנותא על ישראל, כלהו בעאן דישיציון ישראל תחותיהו.

רַבִּי אֶבְיָא אָמַר מִשְׁמוֹ שֶׁל רַב יִיסָא סָבָא, וְכָךְ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת אֶת כָּל אוֹתָם הַמְּלָכִים שֶׁהֻצְיָקוּ לְיִשְׂרָאֵל וּלְיְרוּשָׁלַיִם, אֶת אֲנֹדְרִיאָנוֹס, לְלוֹפִינוֹס, וְנָבוֹכַדְנֶצַּר, וְלִסְנַחֲרִיב, וְלִכְל שֶׁאֵר מַלְכֵי הָעַמִּים שֶׁהִחְרִיבוּ בֵּיתוֹ, וְלְהַשְׁלִיט אוֹתָם כְּבִתְחֻלָּה, וְיִתְכַנְּסוּ עִמָּהֶם שֶׁאֵר הָעַמִּים. וְעֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרֵעַ מֵהֶם בְּגִלּוֹי סָבִיב יְרוּשָׁלַיִם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף ה' אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבָאוּ עַל יְרוּשָׁלַם. אֲשֶׁר יִצְבְּאוּ לֹא כְּתוּב, אֲלָא אֲשֶׁר צָבָאוּ. אֲזַי כָּתוּב וּבָרַכְתָּ גְּאוּנָה תִּהְרַס קָמִיהָ. וְזֶה לְזִמְן שֶׁיָּבֹא הַמְּשִׁיחַ כְּתוּב, וְשִׁירָה זֹו הִיא שִׁירַת הָעוֹלָמִים. וּבְרוּחַ אֲפִיקָה נִעְרְמוּ מֵיָם - בְּאוֹתוֹ זִמְן. וּמִשׁוּם כֵּךְ יֵשׁ בְּאוֹתוֹ זִמְן, וְלִזְמַנּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלִזְמַן גּוֹג וּמָגוּג. נִצְבּוּ כְּמוֹ נָד - לְזִמְן שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהִיא חֲדוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֶחָלֵק שָׁלָל. אָמַר אוֹיֵב - זֶה אוֹתוֹ מְמַנָּה גְּדוּלָּה עַל הַמַּצָּרִים, בְּשַׁעָה שֶׁנִּתֵּן לוֹ שְׁלֹטוֹן עַל יִשְׂרָאֵל, חָשַׁב שֶׁיִּשְׁמִיד אוֹתָם תַּחַת שְׁלֹטוֹנוֹ, אֲלָא שֶׁזָּכַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָרִי הָעוֹלָם שֶׁהָיוּ מַגְנִים עֲלֵיהֶם. וְאַל תֹּאמַר זֶה לְבָדוֹ, אֲלָא כָּל אוֹתָם גְּדוּלִים שֶׁמְמַנִּים עַל עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּכְשֶׁנִּתְּנָה לָהֶם רְשׁוּת וְשְׁלֹטוֹן עַל יִשְׂרָאֵל, כָּלָם רוֹצִים לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל תַּחֲתֵיהֶם.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא, אֵינּוֹן עֲמִין דְּתַחֲתוֹת שׁוֹלְטָנְיָהוֹן דְּאֵינּוֹן מְמַנּוֹ, כְּלָהוּ גְזִירִין גְזִירִין לְשִׁיצָאָה לֹוֹן, אֲלָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְכָר טוֹרֵי עֲלֵמָא, וְאֵגִין עֲלֵיָהוּ. וְכֵד חֲמָא מִשָּׁה דָּא, שָׂרָא לְשַׁבְחָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאָמַר מִי כְּמוֹכָה בְּאֵלִים יִי'.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה, אוֹתָם עַמִּים שֶׁתַּחַת אוֹתָם הַשְׁלִיטִים הַמְּמַנִּים, כָּלָם גּוֹזְרִים גְּזֵרוֹת לְהַשְׁמִיד אוֹתָם, אֲלָא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר אֶת הָרִי הָעוֹלָם, וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם. וּכְשֶׁרָאָה אֶת זֶה מִשָּׁה, הִתְחִיל לְשַׁבַּח אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, מִי כְּמוֹכָה בְּאֵלִים ה'.

אמר רבי שמעון, אילנא חד רברבא עלאה, תקיפא, ביה אתגנו עלאין ותתאין. והוא אתחם בתריסר תחומין, אתתקף בארבע סטרי עלמא, דאסתחראן (נ"א דאתחברן) בדוכתיהו. שבועין ענפין סלקין בגויה, ואתגנו מניה, בעקר שרשוי ינקין אינון סחרניה, ואינון ענפין דמשתכחין באילנא.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, עץ גדול אחד עליון וחזק, בו גזנו עליונים ותחתונים, והוא מתחם בשנים עשר תחומים, התחזק בארבע צדי העולם שהסתוכבו (שהתחברו) במקומם. שבועים ענפים עולים בתוכו וגזנים ממנו, בעקר שרשיו יונקים הם סביבו, ואותם הענפים שנמצאים בעץ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

כד מטי עדן שלטניה דכל ענפא וענפא, כלהו בעאן לשיצאה כלא גופא דאילנא, דאיהו עקרא דכלהו ענפין, ההוא דשליט עליהו, וישראל אחידן ביה. כד מטא עליהו שלטנותא דההוא

תרגום לעברית

כשמגיע שלטונו של כל ענף וענף, כלם רוצים להשמיד את כל גוף העץ שהוא עקר של כל הענפים, אותו ששולט עליהם, וישראל אחוזים בו. כשמגיע עליהם השלטון של אותו גוף העץ, החלק של ישראל, הוא רוצה לשמר אותם ולתת שלום בכלם, ועל זה שבועים פרים של חג הסוכות, לתת שלום לשבועים ענפים שבתוך העץ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

